

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Parochorum, De Obligationibus, Functionibus Et Juribus Parochialibus

Engel, Ludwig

Salisbvrgeri, 1662

III. De Eucharistia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41598

utione intelligendum est, quia *Data* apud Quarant, d. l. est antiquior.

CAPUT III.

DE EUCHARISTIA.

1. Eucharistia danda est quoties rationabiliter petitur.
2. Videtur verius quod etiam quotidie, ceteris paribus peti possit.
3. Fallit in conjugatis.
4. Eucharistia quandocunque petitur ad egrotum deferenda est reverenter cum comite & lumine.
5. Ad sumptionem Eucharistia requiritur dispositio animae, & corporis.
6. Habens casum reservatum aliquando ante absolutionem communicare potest.
7. Non habentes usum rationis non sunt ad communionem admittendi.
8. Communicaturus qualiter debeat esse jejunus.
9. Ad egrotum non debet Eucharistia

- stia deferri causa solius adorationi
si eam sumere non possit.*
10. *Extra tempus paschale quilibet Sa-
cerdos potest quoscunque commun-
icare.*
11. *Eucharistia honorificè asservanda
est.*
12. *Quis teneatur ad conservationem
Lampadis ardentis ante SS. Eu-
charistiam.*

Circà administrationem hujus Sa-
cramenti

- I** Not. 1. quòd Parochus regulari-
ter teneatur dare SS. Eucharistiam
quoties pij subditi eam rationabiliter
petunt, ne parvuli petant panem, &
non sit qui frangat eis. Sed quaestio
nis est, an censeatur rationabiliter pe-
tere, qui singulis aut ferè singulis die-
bus peteret? Sanè priscis temporibus
peracta consecratione in Missa omnes
adstantes sumebant Eucharistiã, *Hu-
tado de Sacr. tom. 2. tract. de Euchar.
disp. 9. diffic. 22. vers. recentiores &c.*

in Concil. Trid. s. 22. de Sacrif. Missæ
 c. 6. hæc verba leguntur: optaret Sancta
 synodus, ut in singulis Missis fideles ad-
 stantes, non solum spirituali affectu, sed
 Sacramentali etiam Eucharistia per-
 ceptione communicarent, quò ad eos
 sanctissimi huius Sacrificij fructus u-
 berior perveniret &c. Quopropter
 quidquid aliqui contradicant, ego
 credo omninò dandam esse Eucharis-
 tiam etiam quotidie petenti, si ex or-
 dinaria ejus vitæ conversatione col-
 ligi posset, quòd non ad vanam glo-
 riam captandam aut cum periculo ir-
 reverentiæ accederet; prout per plu-
 ra argumenta, & declarationem Car-
 dinalium concludit Joannes Sanchez
in select. disp. 22. In conjugatis qui-
 dem personis qui carnali commercio
 inserviunt, non immeritò hæc quoti-
 diana communio denegatur, illo ma-
 ximè die, in cujus nocte præcedente
 copulâ conjugali usi sunt, ad majo-
 rem tanti Sacramenti reverentiam.

servandam, & distractionem mentis
 evitandam juxta illud Reg. 1. c. 21.
non habeo laicos panes ad manum, sed
tantum panem Sanctum, si mundi sum,
pueri maxime à mulieribus mandu-
cent, &c. & juxta monitum Apostoli
 qui vult conjugatos abstinere ad tem-
 pus, ut vacent orationi.

¶ Not. 2. quòd in casu necessitatis
 videlicet instantis mortis reneatur.
 Parochus non tantum de die sed etiam
 de nocte, instantibus quoque pluvij
 SS. Eucharistiam ad ægrotum defer-
 re, quia salus alterius spiritualis uti-
 que commoditati exiguae corporali
 anteponenda est. quo verò ritu san-
 ctissima Hostia deferenda sit, ex con-
 suetudine singulorum locorum desum-
 mendum erit, eo semper observato,
 ut tanta, quanta potest, sanctissimo Sa-
 cramento reverentia exhibeatur. Vnde
 de ille abusus vel maxime tollendus
 est, quòd aliqui Eucharistiam quando-
 que sine lumine, & comite deferunt.

quod

quod graviter prohibitum est *in c. sane*,
1. de celeb. Mis.

Not. 3. quòd Sacramentum Eu-
charistiæ non debeat ministrari, nisi
ijs, qui in *animâ & corpore* ad id dignè
recipiendum dispositi sunt. In anima
dispositio requiritur, ut nullus ad com-
municandum accedat, qui sibi conscius
est alicujus peccati mortalis nisi con-
fessione Sacramentali præmissâ. *Trid.*
s. 13. de Sacram. Euchar. c. 7. quòd
si tamen soli Parocho ex confessione
notum esset aliquem indignè & nõ ob-
tentâ absolutione ad communionem
accedere eum alijs, ei Eucharistiam
denegare non deberet, ne apud alios
infamare, & sigillum confessionis pro-
dere videatur. Sed quid si pœnitens qui
commisit casum reservatum habeat
necessitatem comunicandi, v. g. tem-
pore Paschali, ita ut sine diffamatio-
nis periculo non possit superiorem a-
dire & interim à communicatione ab-
stinere? R. quòd tali casu censeatur

F 5

circa

circà casus reservatos deficere copia
 confessoris & ideò possit is, qui casus
 reservatos habet obtentâ absolutionem
 à non reservatis, & præmissâ contri-
 tione circà reservatos ad communio-
 nem accedere, ita tamen ut deinde
 quàm primùm commodè potest, re-
 servatos confiteatur. *arg. tex. in d. c. 1.*

Trid. s. 13. ibi. modò non desit illis copia

confessoris & c. Eman Sa. v. Eucharistia

n. 13. Castro Palao. de Sacr. Pœnit. sect.

15. §. 4. n. 3

Præterea cōmunicaturus de-
 bet habere usum rationis, ut ea, quæ ad

7 perceptionem hujus Sacramenti per-
 tinent juxtâ arbitrium prudentis con-
 fessorij sufficienter intelligat. Unde
 infantes intra septennium constituti
 vel continuò amentes non habentes
 dilucida intervalla regulariter ad
 communionem etiâ in mortis arti-
 culo admittendi non sunt.

8 In corpore requiritur dispositio
 quòd cōmunicaturus sit jejunus à me-
 diâ nocte diei præcedentis jejunio na-

trahit

turali, id est, quòd nihil omninò priùs quamvis minimū per modum cibi deglutiverit, idque propter reverentiam tanto Sacramento debitam, ut corpus Christi ante omnem cibum in corpus Christiani intret. *c. liquido. 54. dist. 2. de consec. c. nihil 7. q. 1.* Dico per modum cibi, nam si quis sanguinè aliumvè humorè ex capite descendente, aut inter eluendū os cum salivâ deglutiat aquæ guttulas, vel si pusculū gustavit, & illicò reiecit, etsi fortè guttas cum salivâ deglutierit, non censetur ieiuniū naturale violasse. *vid Laym l. 5. tract. 4 c. 6. n. 18.* porrò istud ieiunium in illis tantūm requiritur, qui sani extra periculum mortis constituti communicare desiderant. at verò quibus periculū mortis instat etiam non ieiunī & quidem sæpiùs durante eodem periculo morbi (uno tamen vel altero die interiecto) sacram communionem accipere possunt, | cum enim ieiunium tantūm sit de de præcepto Ecclesiæ,

F 6

noluit

noluit pia mater illum casum extre-
 mæ necessitatis, in quo maximè hoc
 sanctissimo Viatico indigent fideles,
 comprehendere. Deinde requiritur
 quòd recepturus SS. Eucharistiam ita
 sit dispositus quoad sanitatem, ut v. g.
 propter expuitionem seu eructatio-
 nem nullum sit periculum irreveren-
 tiæ. quòd si dubitetur an infirmus sit
 retenturus sacram Hostiam vel potius
 iterum eiecturus, nonnulli consilium
 tradunt, ut priùs cum Hostia non con-
 secrata experimentū fiat, præmonen-
 do tamen infirmum, quòd Hostia non
 consecrata sit, ne eam erroneè ado-
 ret. Illud etiam notatu dignum est,
 quòd Eucharistia ad ægrotum deter-
 ri non debeat causa solius adoratio-
 nis, si eam sumere non possit: sicut
 Sac. Congreg. Card. declaratum re-
 fert. Zerola *in praxi Episc. p. 1. v.*
Eucharistia. §. 5. neque posse dari hoc
 Sacramentum sub specie vini, si ægro-
 tus non possit accipere sub specie panis
 tradit

tradit ex Suarez, tom. 3. disp. 71. s. 7.

Barb. de off. Par. p. 2. c. 20. n. 44.

Not. 4. quod (extra casum extre-
mæ necessitatis) non liceat alijs quàm
proprio Parocho vel delegato ab eo
Sacramentum Eucharistiæ Parochia-
nis ministrare, imò in Clem. 1. de pri-
vileg. excommunicationem Papæ re-
servatam incurrere dicuntur religiosi,
qui sine speciali licentia Parochi ali-
quibus Sacramentum Eucharistiæ mi-
nistrant. At tamen post hanc Clemen-
tinam per varia privilegia Regulariũ
& diversorum locorum consuetudi-
nes obtentum est, quòd in Ecclesijs
præsertim Religiosorum Sac. com-
munio liberè quibusvis petentibus di-
stribuatur. Et plurimi statutum dictæ 10
Clementinæ tantum de tempore Pas-
chali intelligunt, quia in c. omnis. 12.
de pœnit. & remis. videtur injungi,
ut tempore Paschali tam confessio,
quàm communio apud proprium
Parochum fiat. Ceterum autem si a-

liquis extra tempus Paschale ex causa devotionis communicare velit, id apud quemlibet sacerdotem posse cum multis DD. tradit Barb. *in collect. DD. ad c. 6. Trid. s. 22. de sacrif. Mis. in fin.* quòd satis probatur *ex eodem c. 6.* dum enim ibidem optat Sac. synodus ut fideles adstantes in singulis Missis communicent, videtur planè licentiam dare, ut singuli presbyteri Missas celebrantes quoscunq̄e petentes communicare valeant.

II Not. 5. quòd ad officium Parochi pertineat, ut SS. Eucharistiam in loco decenti, mundo, & honorifico diligenter asservet, & frequenter saltè singulis septimanis semel antiquas species, ne corrumpantur, sumat & novas consecret. Paul. Fuscus *de visit. lib. 1. c. 5. n. 3.* Item ex generali consuetudine Ecclesiæ Lampas continuo diu noctuq; ante ven: Sacramentum ardere debet tum propter ejus reverentiam, tum etiam ut ingredienti Ecclesiam sciant

ubi primùm præsentiam Salvatoris
nostri adorare debeant.

Sed quis tenebitur ad præstationem
olei & conservationem talis lampa-
dis? R2, quòd si consuetudo sit in ali-
quo loco, ut Parochiani ad conserva-
tionem Lampadis certas oblationes
facere soleant, illa omninò observan-
da erit: Sin autem consuetudo legiti-
mè probari nò possit, puto hanc quæ-
stionem decidi posse, ex ijs quæ tum in
Jure Communi *in tit. de Eccles. adif.
& repar.* tum in concilio Trid. *s. 21.
de ref. c. 7.* generaliter de conserva-
tione & reparatione Ecclesiarum con-
stituta sunt, ut nimirum conservatio
Ecclesiæ, primò desumatur ex fructi-
bus & proventibus quibuscunque ad
easdem Ecclesias quomodocunque
pertinentibus, qui si non fuerint suffi-
cientes, tunc omnes Patroni, & alij qui
fructus aliquos ex Ecclesia provenien-
tes percipiunt, aut in illorum defectū
omnes Parochiani opportunis Juris
reme-

remedijs cogatur quàmvis autē hęc constitutiones in specie de conservatione lampadis non loquantur, quia tamen loquuntur generaliter de *instauratiōe* Ecclesiæ, utique de omnibus, quæ in Ecclesia necessaria sunt, intelligendæ erunt. *nam quoties lege aliquid introductum est, bona occasio est, cetera, que tendunt ad eandem utilitatem vel interpretatione, vel Iurisdictione supplere* inquit JC. in *l. nam ut ait 13. ff. de LL.*

CAPUT IV.

De Extremâ Unctione.

1. *Extrema unctio qualiter conferatur, & quis eius effectus.*
 2. *Ungendus debet esse capax peccati.*
 3. *Extrema unctio non datur, quando mors imminet ab extrinsecâ violentia.*
 4. *Quomodo conferenda sit extrema unctio, quando periculum in mora est.*
5. *Ungen.*